

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 46 - listopad 2007

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

**Krajta královská Jménem
Růženka se stala živou
učební pomůckou**

str. 21

PÁR SLOV ÚVODEM

Stalo se už nepsanou tradicí, že první číslo nového školního roku se vždycky opozdí oproti plánovanému termínu vydání. Dělalí jsme, co jsme mohli, ale ani letos jsme se zpoždění nevyhnuli. Začátek školního roku s sebou totiž vždycky přinese řadu změn a je také poměrně bohatý na „materiál“, ze kterého se úvodní číslo sestavuje. Nakonec se nám ani nepodařilo do šestačtyřicítky nacpat všechny příspěvky, které jsme měli k dispozici, i když číslo mimořádně vychází s 28 stranami.

Odchodem loňských devátáků je redakce „štíhlejší“ a taky je v ní mnohem větší ticho, protože ty nejubrep-tanější redaktorky už svým stěbetáním oblažují své spolužáky na středních školách. Ještě štěstí, že máme Katku Houserovou, ta je taky pořádně upovídaná, takže je aspoň sranda. Nové posily zatím nemáme, musíme všechno zvládnout s menším počtem lidí, ale hledáme vhodné jedince, kteří by s námi sdíleli radosti i strasti redakčního života.

Po několika letech jsme se rozhodli, že už Puclík nebude vycházet se svou obvyklou rubrikou Puclíček, která byla určena pro první stupeň. Dospěli jsme totiž k názoru, že to vyvolává dojem, jako by ti mladší měli číst jen Puclíčka a ti starší ten zbytek. Jenže tak to není. Časopis je určen pro všechny žáky školy a každý si v něm může najít to, co ho právě zajímá. Takže od letoška už budou uvnitř každého čísla články řazené náhodně bez ohledu na to, zda se zabývají problematikou prvního nebo druhého stupně.

Tak příjemné počteníčko!

Redakce

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- **28. 11. 2007** Pověsti české – divadelní představení pro 1. stupeň

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Paní učitelka Hnízdilová trávila o prázdninách s panem učitelem Hnízdilem dovolenou u moře v Bulharsku. Moc toužila po tom, aby se mohla v moři vykoupat bez plavek. Za denního světla se jí moc nechtělo, proto se k moři vydali po setmění. I tak tam ale byla spousta lidí, takže z plánu sešlo. Když se vraceli k penzionu, kde byli ubytováni, zaujal paní učitelku bazén, který byl před domem, byl liduprázdný a úplně ponořený do tmy. Nápad na sebe nedal dlouho čekat – paní učitelka hbitě odhodila textil a s ladností mořské víly hupsla do vody. Správce penzionu ale po chvíli pojal podezření, že dorazila vlna tsunami, a bazén rožnul!!! Chachá, to bylo překvápko...
- Vašek Kucharčík z 9.B měl tuhle o přestávce hrozný fofr. Hnal se chodbou jako tornádo a v tom letu nějak přehlédl paní učitelku Poláčkovou, která tam měla dozor. Všiml si jí na poslední chvíli, ale střetu už nedokázal zabránit, takže jí vlastně skočil do náruče a mile ji objemul. Paní učitelku to nevyvedlo z míry a s ledovým klidem pronesla: „No no, tak daleko spolu nejsme!“
- Paní učitelka Kozová, i když je na naší škole teprve krátce, už stačila poznat tvrdost zdejších podmínek – tedy zatím vlastně jen tvrdost schodiště. Nedávno na schodech nějak neopatrně šlápla, upadla a následně s elegancí sobě vlastní sjela schodiště jako skluzavku... Tedy paní učitelko, to byla klika, že jste si nepřekousla jazyk! A mimochodem – jak se vám sedí???
- Ondra Bárta ze 7.B se nedávno po hodině pracovních činností nějak zasnul v dílně a pan učitel Smekal ho tam v domnění, že už jsou všichni venku, suše zamknul. Dotyčný se vysvobodil až po hodně chvíli zoufalým bušením do dveří.

OBSAH

§ Pár slov úvodem.....	2
§ Co nás čeká.....	2
§ Puclíkova šuškárna.....	2
§ Nový školní rok.....	3
§ Jak jsme sportovali	3
§ Pořád se něco děje.....	4
§ Malá statistika.....	5
§ Pavučinkový výlet	6
§ Anketa.....	8
§ Vyzvídali jsme.....	10
§ Adopce na dálku.....	12
§ V lavicích „střední“.....	13
§ Okénko ZŠ Slavkovice.....	14
§ Rodičovské sdružení trošku jinak	15
§ Telč, Jihlava – exkurze 7. roč.....	16
§ Speciály speciálky.....	17
§ Projekt Školní mléko	18
§ Vyblejskni mazlíčka.....	19
§ Buchlov, Velehrad, Modrá – ex. 8. roč.....	20
§ Růženka aneb seznámení s hadicí.....	21
§ Adršpach – exkurze 9. roč.....	22
§ Oživlá historie.....	24
§ Výstup na Prosičku	25
§ Kamínkový den.....	27
§ Fotosoutěž.....	28

NOVÝ ŠKOLNÍ ROK

Zase celých deset měsíců učení, psaní otravných písemek a hrůzostrašná zkoušení. Začátek školy je vcelku ještě dobrý, ale potom, když nastane období, kdy se člověk těší, až zase budou prázdniny...

Do lavic usedly nové děti, které se do školy těšily. Těší se na různá dobrodružství, která během devítileté docházky zažijí. Ale za pár let poznají, že škola není jenom legrace, ale také spousta starostí a trápení. Ale nebudeme jim školu kazit hned od začátku a raději jim budeme přát velice úspěchy a mnoho příjemných zážitků.

Andrea Žváčková, 8.C

Jak jsme sportovali

Říjen byl ve znamení dvou důležitých sportovních klání. Nejprve nás čekalo okresní finále v malé kopané (minikopané), kam jsme se probíjeli jako vítězové okrskového kola. Okres hostil opět Žďár nad Sázavou a hřiště s umělou trávou. Hodně jsme si věřili, neboť okrsek jsme vyhráli bez ztráty jediného bodu a rovněž bez střelené branky.

Turnaj se pro nás odvíjel velmi nadějně, ve skupině jsme postupně porazili Bobrovou 2:1, Bohdalov 2:0 a Bory 2:1. V semifinále nám nestačilo ani Velké Meziříčí (2:0) a cesta do finále byla volná. Tam se překvapivě probíjela ZŠ Bobrová, se kterou jsme vždy vyhrávali. Krátce před finále začalo silně pršet a kluzký terén byl na hranici regulérnosti.

Dešťové kapky nám štěstí nepřinesly, hráči z Bobrové se dokázali lépe pohybovat a zvítězili nad námi 2:0. Utekl nám tedy těsně postup do kraje, ale i tak druhé místo musíme považovat za hezký úspěch. Ještě sestava našeho úspěšného týmu: Patrik Chrást, Jakub Rovenský, Jakub Chalupa (2 góly), Tomáš Kalvoda (5), Vojtěch Svoboda, Lukáš Müller, Václav Kucharčík (1), Dominik Bártek, Michal Skryja, Miloš Holeček.

Druhou sportovní akcí byl přespolní běh, jehož okresní i krajské kolo se konalo ve sportovním areálu u hotelu SKI. Okres vyhráli stejně jako loni naši mladší žáci ve složení Viktor Beneš, Michal Šmída, Jiří Šacl, Lubor Trojáněk, Jiří Veselý. Družstvo mladších žáků skončilo na 4. místě, starší žáci byli pátí a starší žákyně osmé.

Krajské kolo proběhlo za citelného chladu a slabého deště 19. října. Trať dlouhá 2 000 metrů vedla po lyžařských tratích a naše družstvo, doplněné ještě o Marka Pejchla, po bojovném výkonu obsadilo 4. místo. Nejlepším z našich byl Jiří Šacl – 4. místo, úspěchem je i 12. místo pátá (!) Viktora Beneše.

PaedDr. Miroslav Jurek

Pořád se něco děje...

jaké novinky přinesly prázdniny a začátek školního roku

- I letošní prázdniny nebyly ve školní budově časem klidu a ticha, ale naopak se tu ozývaly zvuky sbíječek, vrtaček a dalších „jemných“ nástrojů. Důvodem byla rekonstrukce a modernizace učebny přírodopisu a s ní související rozšíření a úprava počítačové sítě. Žáci druhého stupně, kteří do učebny přírodopisu chodí, si tak mohli mnoha změn všimnout hned na začátku školního roku a v průběhu září zde byla uvedena do provozu první interaktivní tabule na naší škole. Změny v učebně přírodopisu ale nejsou úplně u konce – některá drobná vylepšení se ještě chystají a dočkáme se jich poměrně brzy.

Učebna přírodopisu při rekonstrukci

- Rozšíření počítačové sítě si vynutilo i některé úpravy technického vybavení v kabinetu výpočetní techniky i na dalších místech školy. Tyto úpravy zpravidla nejsou na první pohled viditelné a člověk si jich většinou ani nevšimne – jejich výsledkem je však bezchybné fungování počítačů v celé školní budově.

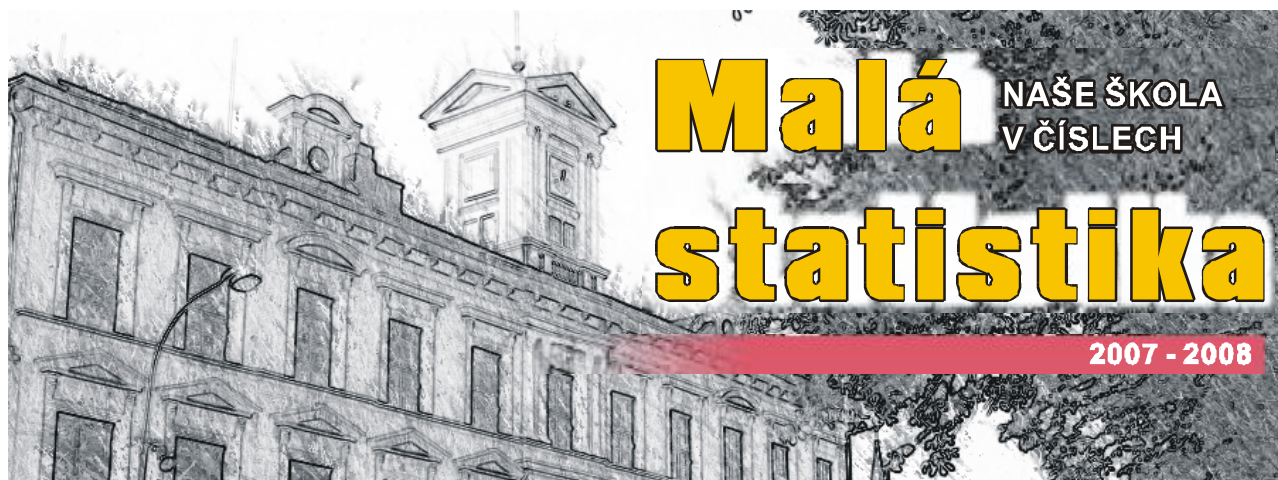

Rozšiřování počítačové sítě

- Podstatnou změnu přineslo do života žáků i učitelů také nové zabezpečovací zařízení, které bylo o prázdninách nainstalováno na hlavní budově. Všechny vstupní dveře byly opatřeny snímači čipů a v průběhu října bylo celé zařízení, jehož součástí je i kamerový systém, uvedeno do provozu. Zpočátku se vyskytlo několik drobných problémů, ale ty se podařilo odstranit. Zařízení eviduje každý průchod kterýmkoliv vchodem, kamery zaznamenávají a ukládají jakýkoliv pohyb ve snímaném prostoru. Jisté je, že nepovolané osoby se do objektu nyní dostanou jen velmi těžko a také třeba chování a pořádek v šatnách školy a jí-

delny bude možné mnohem lépe sledovat. Důležité také bude, aby všichni, kdo třeba ztratí svůj čip, přišli tuto skutečnost ihned nahlásit, aby bylo možné jejich čip deaktivovat. Jinak by se taky mohlo stát, že jejich čip někdo najde nebo ho třeba odcizil, a pak by mohl vstupovat do budovy pod jménem původního majitele čipu.

- Během prázdnin probíhaly ve všech našich budovách běžné údržbové práce a opravy. Malovalo se, natíralo, vyměňoval se nábytek a podlahové krytiny a pak se zase všechno umývalo, čistilo a leštilo, aby na začátku školního roku bylo vše připraveno.
- S koncem minulého školního roku odešly z naší školy paní učitelky Lenka Sýkorová a Martina Hálová.
- Pedagogický sbor posílila paní učitelka **Markéta Kozová**. Pan učitel **Miroslav Sláma**, který v minulých letech na naší škole učil jen několik hodin, se stal od letošního školního roku učitelem na plný úvazek. Od září působí na naší škole také slečna asistentka **Lucie Vraspirová**.

třída	třídní učitel	chlapci	dívky	celkem	umístění třídy
1.A	Marcela Žďánská	10	8	18	přístavba – Tyršova ulice
1.B	Ivana Fousková	14	7	21	přístavba – Tyršova ulice
2.A	Miroslava Kotovicová	13	11	24	přístavba – Tyršova ulice
2.B	Šárka Zdražilová	13	14	27	přístavba – Tyršova ulice
3.A	Vlasta Fryšavská	12	7	19	přístavba – Tyršova ulice
3.B	Viera Buchtová	11	9	20	přístavba – Tyršova ulice
4.A	Pavčina Poláčková	14	15	29	hlavní budova
4.B	Markéta Kozová	14	11	25	hlavní budova
5.A	Jaroslava Truksová	14	16	30	hlavní budova
5.B	Markéta Niesnerová	13	15	28	hlavní budova
6.A	Jana Klementová	12	10	22	hlavní budova
6.B	Jaroslava Gregorová	12	10	22	hlavní budova
6.C	Martina Janíčková	9	14	23	hlavní budova
7.A	Marcela Slámová	11	15	26	hlavní budova
7.B	Eva Ficová	7	18	25	hlavní budova
7.C	Petr Smékal	10	14	24	hlavní budova
8.A	Pavel Hnízdl	17	9	26	hlavní budova
8.B	Dagmar Svobodová	18	11	29	hlavní budova
8.C	Jaroslava Hnízdllová	12	16	28	hlavní budova
8.D	Marcela Zelenková	14	7	21	hlavní budova
9.A	Jitka Matoušková	16	13	29	hlavní budova
9.B	Renata Slámová	12	13	25	hlavní budova
9.C	Miroslav Jurek	10	19	29	hlavní budova
1. stupeň		128	113	241	10
2. stupeň		160	169	329	13
CELKEM		288 chlapců	282 dívek	570 žáků	23 tříd

Počet učitelů: **34**

Počet vychovatelů školní družiny: **2**

Ostatní zaměstnanci: **8**

PAVUČINKOVÝ

MGR. HANA KNAPČOKOVÁ, MGR. JAROSLAVA HNÍZDILOVÁ

VÝLET

Na naší škole pravidelně probíhá program zaměřený na zlepšování vztahů ve třídě, který je určen žákům 6. ročníku. Začíná dvoudenním adaptačním pobytem v Zubří pro žáky nově utvořených tříd a navazuje cyklem besed na téma Vztahy v kolektivu. Chceme tak přispět k tomu, aby se našim žákům ve škole líbilo a měli ve třídě mnoho kamarádů.

Poslední týden v září žáci 6. tříd vyrazili místo do školy na výlet. A nebyl to výlet ledajaký, ale PAVUČINKOVÝ. Pavučinkový proto, že zde žáci navazovali a upevňovali vztahy mezi sebou, které jsou propletené a křehké stejně jako pavučinky.

Dvoudenní pobyt v dětském táboře v Zubří byl plný legrace a dobré nálady. Na všechny zde čekalo mnoho her, soutěží a zajímavých úkolů. Žáci zjišťovali, jaký vlastně kdo je, co umí a co ho baví, kdo hraje na hudební nástroj, jaká domácí zvířátka má doma, kolik má sourozenců, kdo ze třídy má nejdelší vlasy, kdo to má nejbližší do školy... Navzájem se zachraňovali před upíry, společně malovali, skládali, vymýšleli a hráli pohádky. Odpoledne následovalo překvapení – jízda na lodičkách a šlapadlech. Napínavé bylo i sportovní utkání mezi jednotlivými třídami ve fotbale, plácaná a všemi oblíbené HU-TU-TU-TU. Pavučinkový výlet všem rychle uběhl a při slavnostním zakončení nejednou zaznělo přání: „Zůstaňme zde ještě pár dní...“

Žáci si na Pavučinkovém výletě dokázali, že každý z nich je v něčem dobrý a pro třídní kolektiv důležitý. Také společné úkoly se lépe plní ve spolupráci s ostatními, je však třeba umět se domluvit a respektovat názory ostatních. To platí nejen v Zubří, ale i ve škole. Záleží tedy na nás všech, jak se k sobě budeme chovat a jak se nám bude ve třídě líbit.

PAVUČINKY 6.C

V pondělí ráno se celá naše třída 6.C sešla v průjezdu naší školy. Paní učitelky už tam byly a přijelo i auto, které nám mělo odvézt batohy. Naložili jsme zavazadla a vyrazili směr Zubří. Cesta byla dlouhá a úmorná. U cedule Zubří na nás čekali naši dva spolužáci. Dorazili jsme do tábora a ubytovali se. Bydlela jsem v chatce s Olčou a Nikou. Po obědě jsme si vyrobili vizitky a šli jsme ven hrát různé zábavné hry. Nezájemnější byla jízda na šlapadlech na hladině rybníka.

Odpoledne jsme dostali za úkol vytvořit si pětičlenná družstva a secvičit pohádku, kterou jsme po večeri zahráli. Po divadelních kouscích jsme ještě do deseti hodin hráli další hry...

Najednou se Nice udělalo strašně špatně a nestihla ani doběhnout do ústraní. Celý večer a noc jsme ji s Olčou hlídaly a sledovaly, jestli je jí už líp. Po snídani jsme pokračovali ve hrách. Nika za námi přišla ven kolem desáté hodiny, ale nic nehrála. Těšili jsme se na oběd, protože jsme si poručili meruňkové knedlíky. Přišel čas jít domů. Naložili jsme batohy. Nika jela domů autem. My všichni jsme vyrazili pěšky. Měli jsme štěstí, cestou nás potkal prázdný autobus. Řidič byl manžel jedné paní učitelky, tak nám ušetřil nohy a zadarmo nás dovezl do Nového Města. Pobyt se podařil. Počasí bylo pěkné a dobře jsme se spolu poznali a seznámili.

Kateřina Kovačičová, 6.C

6.A A 6.B V ZUBŘÍ

Ve středu 26. září 2007 jsme přišli do školy a v průjezdu jsme čekali na paní učitelky. Mezitím začalo pršet, přijel pan Jambor a naložil nám batohy. Paní učitelky se dohodly, že pojedeme autobusem, a tak jsme šli na autobusové nádraží. Tam nás čekal pan řidič a jeli jsme. Přijeli jsme ke kiosku, tam nás řidič vyložil a pak jsme šli pěšky do tábora. Paní učitelky na nás houkaly, ať se jdeme schovat pod střechu, a tam nám řekly co a jak. Také nám daly klíče od chatek.

Šli jsme do chaty a vybalili jsme si věci. Pak byl oběd. Po obědě jsme hráli hry. Paní učitelky nám rozdaly papíry a na nich byly namalovány pavučinky. Pak následovalo divadlo. Večer jsme dělali hrozný binec, a proto na nás musely přijít paní učitelky alespoň 3x. Přestali jsme kecat a poslouchali jsme. Najednou nám někdo otevřel okno, a tak jsme začali strašlivě ječet. To nás přišli navštívit kluci. Vojta Kopečný šel první a za ním si to štrádoval David Lukeš atd...

Druhý den hned ráno jsme šli na rozcvičku. Běželi jsme do lesa. Pak následovala snídaneč. Po snídani jsme hráli hry. Potom jsme šli ven a paní učitelky nás rozdělily do dvou skupin, do každého družstva daly jedno koště a soutěžili jsme. Po obědě jsme si šli zabalit věci a uklidit chatky, které přišly paní učitelky zkontrolovat. Potom jsme šli pěšky domů a vtom začal slejvák jako hrom. Tak tohle všechno jsme zažili v Zubří.

Kateřina Vrabcová a Lucie Váchová, 6.A

Anketa

tentokrát prázdninová...

Naše první anketa v novém školním roce se ještě vrací k prázdninám. Zajímalo nás, jak jste se měli, co hezkého nebo naopak nepříjemného jste zažili a tak podobně. Na otázky nám odpovídali žáci různých tříd a také někteří učitelé.

- 1. otázka:** Jak se vám líbily letošní prázdniny?
- 2. otázka:** Jaký je váš nejlepší zážitek?
- 3. otázka:** Jaký je váš nejhorší zážitek?
- 4. otázka:** Těšili jste se do školy? Proč?
- 5. otázka:** Byl pro vás velký šok začít znovu brzy vstávat?
- 6. otázka:** Kam jste se o prázdninách nejdál dostali?

ŽÁCI

Nikola Holcnerová, 7.A

1. Dobře, super.
2. Našla jsem nové přátele.
3. Spadla jsem z koně.
4. Ne! Nuda!
5. Jo!
6. Do Chorvatska.

Zuzana Fialová, 8.A

1. Celkem super.
2. Byla jsem u moře v Řecku.
3. Zlomila jsem si ruku.
4. Moc ne! Nerada se učím.
5. Jo!
6. Do Řecka.

Magdaléna Pohanková, 9.A

1. Jen asi 4 dny volna, jinak cestování.
2. Na letních horách v Karlově pod Pradědem.

3. Ztráta psa – potom se našel štěstí našel.
4. Ne! Čekají mě přijímací zkoušky.
5. Jo! Hodně velkej!
6. Do Jeseníků.

Patrik Drábek, 7.A

1. Dobře.
2. Jeli jsme do Českého Švýcarska.
3. Rozbil jsem si „obličej“ na kole.
4. Ne! Nebaví mě se učit.
5. Jo!
6. Německé hranice.

Matěj Nečas, 8.B

1. Jo, užil jsem si je, celý rok mě z nich bolí hlava.
2. Stříhání vlasů.
3. Měnila se družina (skaut).

4. Jo, protože proto.
5. Ne! Vstával jsem každý den už v 5 hodin.
6. Na Mars.

Barbora Smékalová, 4.A

1. Jo, líbily se mi.
2. Byli jsme v Holandsku
3. U babičky.
4. No tak napůl, těšila jsem se na přestávky, na učení ne.
5. Ani ne.
6. Do Holandska.

Roman Dvorský, 5.B

1. Normálka, ve všem dobrý.
2. Byl jsem u moře.
3. Chcípulo mi saranče.
4. Ne! Já nevím, nelíbí se mi tu.
5. Ne!
6. Do Prahy.

Lucie Novotná, 7.A	Martin Dostál, 8.A	Barbora Poukarová, 9.A
1. Celkem dobře, užívala jsem si to. 2. Když jsme jeli na 3 dny do aquaparku. 3. Když jsem si uvědomila, že zase musím do školy. 4. Na kámoše, jinak moc ne. 5. Jo, byl 100%. 6. Do Londýna u HK.	1. Jo, šlo to. 2. Když jsem dostal spravený PC. 3. Když jsem dostal zaracha na PC. 4. Ne! Vůbec! Neba mě to a hlavně matika. 5. Jo a velkej! 6. K babičce.	1. Jo, bylo to super záživné. 2. Koncert Divokýho Billa – tančila jsem polku na stole. 3. Když jsme srazili kolouška – měl pak nohu v dlazi. 4. Docela jo, hlavně na lidi ze třídy. 5. Ani ne, už jsem si zvykla. 6. Do Prahy asi.

UČITELÉ

Jaroslava Kozárová	Renata Slámová	2. Autogramiáda časopisu Trnky-Brnky na hradě Svojanov, nakreslili mi Garfielda.
1. Pracovně – chalupa, hlídání vnučky. 2. Oslava narozenin švagra. 3. Když přšelo – nedalo se nic dělat 4. Určitě – nové tváře, uskutečnění zájezdu do Londýna, práce. 5. Nebyl, normálně vstávám v pět. 6. Na Slovensko.	1. Parádně, dvakrát u moře. 2. Let letadlem. 3. Žádný není. 4. Už docela ano, na své žáky a kolegy. 5. Ohromný. 6. Do Bulharska.	3. Po této akci se mnou děda nemluvil, protože si myslel že mám tetování.
Hana Knapčoková	Lucie Vraspírová	4. Ne! Měla jsem práci pořád.
1. Skvěle! 2. Výstup na Praděd. 3. Výstup na Praděd. 4. Těšila – na své oblíbené žáčky, i když měsíc prázdnin bych ještě brala také. 5. To bylo to nejhorší. 6. K Niskému jezeru v Polsku.	1. Jo líbily. 2. Já asi žádné letošní zážitky nemám. 3. Nevím. 4. No, tak trochu kvůli dětem, je to změna. 5. Ani ne. 6. Itálie.	5. Nebyl.
	Markéta Kozová	6. Šumava.
		Dušan Matejka
		1. Pracoval jsem, bylo to super, maloval jsem králíčky, kydal hnůj a dožil kozy. 2. Když jsem poprvé podojil kozu. 3. Když jsem se nemohl rozjet s traktorem. 4. Strašně moc. 5. Ne, vstával jsem vždy ve tři hodiny. 6. Moc daleko ne, jen na Slovensko.

Anketu připravily Dominika Kutílková, Marie Měcháčková a Kristýna Jančíková, 8.C

VYZVÍDALI JSME...

...tentokrát u pana učitele Slámy

Jaká byla vaše první slova po „máma“ a „táta“?

Vzhledem k tomu, že si to nepamatuji, předpokládám, že něco chytrého. Třeba hajat, bumbat, papat...

Co považujete za svou největší zbraň?

Jsem pacifista (*člověk odsuzující každou válku a hlásající zachování míru za každou cenu - poznámka redakce*), takže nemám rád zbraň. Mezi ty přijatelné jsem považoval šachy. Ale protože mi pan učitel Matejka dal před týdnem mat desátým tahem, přišel jsem i o tuto zbraň.

Kdy jste naposledy brečel? Kvůli čemu?

Chlapi přece nebrečí. A kdyby přece jen, tak to stejně nikomu nepřiznají.

Angličtina je teď IN. Co si myslíte o člověku, který vkládá do české mluvy anglická slovíčka?

V případě odborné diskuze mi amerikanismy nevadí. Často se však setkávám s lidmi, kteří na sebe chtějí upozornit a anglická slovíčka v jejich vyjadřování působí směšně. O prázdninách jsem se setkal se svojí kamarádkou, která žije několik let v Kanadě. Překvapilo mě, za jak krátkou dobu se dá „zapomenout“ rodný jazyk. Chudák holka.

Rozumíte teenagerovské mluvě? Víte například, co znamená džouker, benga, psycho?

Rozhodně tuhle věc neřeším. Každá generace se mezi sebou nějak vyjadřovala, používala slova s významy, kterým rozuměla pouze ona. Vadí mi ale, pokud spolu mluvíte vulgárně.

Jaký máte temperament?

Jsem v podstatě flegmatik (*klidný, lhostejný až netečný člověk – poznámka redakce*). To se mění po příchodu např. do 9.B. Místní osazenstvo mě změnilo během pěti minut na neklidného, vznětlivého cholerika se sklonem k mírné agresi.

Co si myslíte o člověku, který nosí roztrhané rifle, kostkovanou košili a značkovou mikinu?

Zásadně nesoudím lidi podle vzhledu. Dělán si názor na druhého až za delší čas. To, jak se někdo obléká, hraje jenom malou roli. Copak to něco vypovídá o tom, jak se zachová, až bude potřeba jeho pomoci?

A co váš trapas ve třídě, na který nikdy nezapomenete?

Po týdnu zkoušení u maturity, kdy jsem vyslechl často neuvěřitelné věci, jsem cítil, jak mi padá hlava, oči se zavírají, všechno se do mlhy propadá, hlasy slábnou a slábnou a jakoby z dálky slyším hlas předsedy maturitní komise: „Pane kolego, pane kolego, máte nějaké dotazy?“ Probudilo mě až důrazné poklepání na rameno od přisedícího.

Co se vám vybaví, když se řekne ROMANTIKA?

Říká se, že romantika je považována za slabost. Mně se ale vybaví hospůdka Romantika na Šumavě. Dělají tam bezvadné steaky. A takovému příjemnému posezení v pěkné přírodě se máloco vyrovná.

V kolika letech jste začal balit holky?

Ve školce a to zcela ze zřejmých důvodů. Anižka měla moc pěkné hasičské auto a po chvíli dvoření mi ho půjčovala.

Při jaké příležitosti jste nejvíce vytácel své rodiče? Musel jste mít vždy poslední slovo?

Měl jsem vždy rád pořádně nahlas puštěnou muziku. Když se v obývacím pokoji kýval lustr,

skleničky drnčely ve skříni a sousedi tloukli na zeď, následovalo domácí vězení. Přidal jsem tedy na zesilovači své elektrické kytary a v doprovodu Deep Purple jsem si zahrál své poslední sólo. Celkem brzy jsem pochopil, že s rodiči je lépe se domluvit.

Koupíte si v penzi papuče a fajfku?

To jsem tak starý, že se mě ptáte na důchod? Pokud dobře počítám, vychází moje penze na rok 2032. Jestli příští vlády ještě věk odchodu do důchodu zvýší, je vaše otázka irelevantní (*vedlejší, nezávažná, nepodstatná – poznámka redakce*).

*Rozhovor připravily
Katka Houserová a Lída Rolinková, 8.C*

ADOPTCE NA DÁLKU

Mgr. Pavlína Poláčková

VŠUDE TAM, KDE JE ČLOVĚK, JE MÍSTO PRO DOBRÝ ČIN

I když se to nezdá, tak uplynulo už skoro půl roku od doby, kdy jste sami svým hlasováním rozhodli, že takovým „novým“ žákem naší školy se stal **Gabriel**. Pro osvěžení paměti – Gabriel je desetiletý kluk žijící v africké zemi Zambii, který díky naší společné pomoci už chodí do školy.

Během prázdnin jsme od něj obdrželi první dopis, který si právě teď máte možnost přečíst. Znění dopisu v překladu z angličtiny.

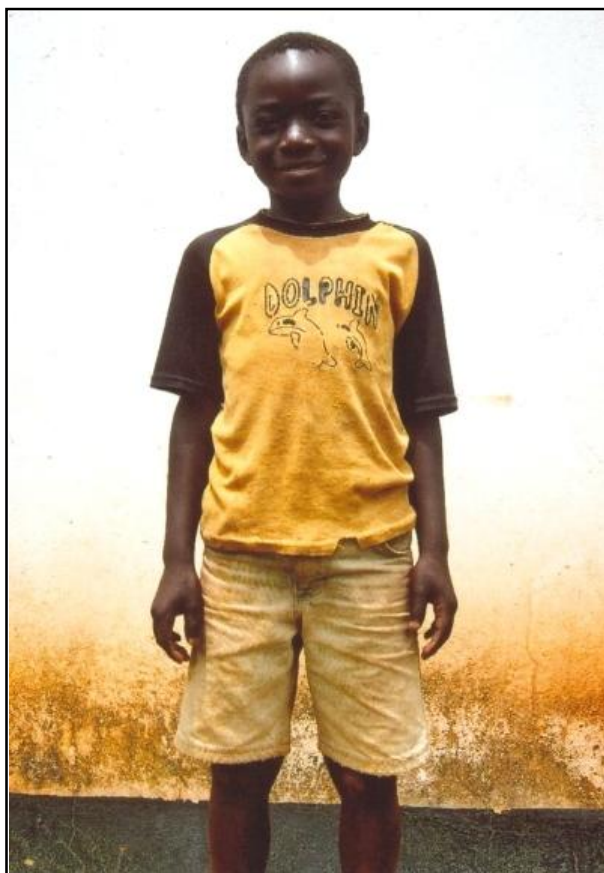
Solwezi, 17. 7. 2007

Milí přátelé,

pozdravuje vás Gabriel. Ptá se, jak se máme a co děláme. Říká, že on i jeho rodina se mají dobře a ve škole se mu líbí.

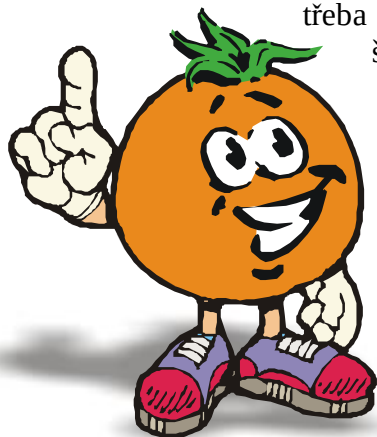
Gabriel je na 1. stupni církevní školy. Vyučování probíhá od pondělí do pátku vždy od 8.30 hodin. Oběd dostane ve škole. Má pět vyučovacích předmětů: angličtinu, matematiku, přírodopis, sociální výchovu a jazyk, kterým se mluví ve vesnici Solwezi, kde žije. Kromě toho hrají spoustu her.

Gabriel děkuje, že jsme jeho sponzory, děkuje za uniformu, obědy ve škole i školní pomůcky.

Vzhledem k tomu, že za celé období, kdy se vybírala pomerančová kůra, aby se získaly peníze na adoptci, se podařilo nejvíce nasušit dnešní 3.B s třídní učitelkou Vierou Buchtovou, budou to tedy právě oni, kteří jako první za celou školu odpoví Gabrielovi na jeho dopis.

První rok své školní docházky má tedy Gabriel před sebou. Aby však nezůstal jeho posledním, je třeba i nadále získávat prostředky, abychom v květnu mohli zaplatit jeho další školní docházku. Na našem kontě zůstalo 1 200,- Kč, takže zbývá naspořit 3 800,- Kč.

I letos budeme sbírat POMERANČOVOU KŮRU. První kolo výběru se bude konat v týdnu **od 26. do 30. listopadu.**

Od letošního roku budeme sbírat také PLASTOVÁ VÍČKA od PET lahví, která můžete odevzdávat každé **pondělí od 13.30 do 14.00 hodin** v žákovské knihovně.

Prosím tedy všechny, kterým není osud Gabriela úplně lhostejný, aby se do akce zapojili a pokusili se podle svých možností pomoci shromáždit potřebné finanční prostředky, aby Gabriel mohl dál studovat.

V LAVICÍCH "STŘEDNÍ"

Achóóój všichni žáci naší první základky!

Musím uznat, že když jsem na tuto školu ještě chodila, lezla mi kolikrát krkem, ale když mi na konci školního roku začalo docházet, že odsud nadobro mizím, nějak na mě dolehl stesk. Stýská se mi po letošních devátácích, kteří s námi vyváděli lumpárny, lezli učitelům krkem a kolikrát s námi drželi pověstnou „basu“.

Ale ty časy už pro nás bohužel skončily a nyní jsme úplnými nováčky na střední škole. Pro mě to zase až taková změna nebyla, protože chodím na místní gymnázium, které je od základky jen kousíček, a znám tady dost skvělých lidiček, ale i tak. Chybí mi bývalí spolužáci, učitelé... Chybí mi prostě celá základka. Ale nebudu vzpomínat, protože jsem vám v tomto článku chtěla popsat, jak to na střední vlastně chodí.

Začínáme o pět minut později než vy – tedy v 7.35. První den ve škole byl samozřejmě pohodička. Seznámili jsme se, přišel nás přivítat pan ředitel – skoro jako v první třídě :-)). Ale když nám ukazoval náš třídní pan profesor Peňáz, kde je jaká učebna, tak jsem si na konci prohlídky nepamatovala skoro nic. Gympl je totiž takové malé bludiště, ale teď už mi nedělá problém dojít tam, kam jsem měla původně namířeno.

11. a 12. září jsme absolvovali „Harmonizační dny“ v Zubří. Byla to úplně skvělá akce, kterou bych vám přála zažít. Úkolem bylo začít si důvěřovat, seznámit se a hlavně se pobavit, což se nám rozhodně podařilo. Zkuste si třeba v šestnácti lidech ujit dva metry, když na zemi můžete mít pouze 8 noh a 6 rukou – zaručuji vám, že tak snadné to nebude, ale my jsme to nakonec zvládli. Dokonce se k nám přidali i profesori – pan profesor Peňáz a naše zastupující třídní paní profesorka Čechovská a samozřejmě i náš lektor Zdenda, což byl úplně boží chlapík :-). Všichni tři se do aktivit vrhali po hlavě – jako koneckonců my všichni.

No a co jiného jsme tam vyváděli? Znáte uličku smrti? Stoupnete si do dvou řad na proti sobě a předpažíte. Jeden z vás se rozběhne a vy ruce postupně zvedáte, aby mohl proběhnout - a k tomuhle potřebujete obrovskou důvěru k ostatním. Nebo dokáže se vás třicet namačkat do kruhu v průměru necelých dvou metrů, aniž by někdo přesahoval?

Skvělá byla i „noční bojovka“ - běhání proti živé zdi, skákání do davu, protahování pavučinou a... Bylo toho strašně moc, vlastně skvělé bylo úplně všechno. Dokonce máme i jako třída hymnu. Musím říct, že tyhle dva dny jsme si opravdu užili a s sebou si neseeme spoustu zážitků.

Ale zpátky ke gymplu. Nejsem tady až tak dlouho, takže nemůžu úplně posoudit, jaká tato škola vlastně je. Profesori se k nám ale chovají úplně jinak než na základce – netvrdím, že lépe ani že hůř, prostě jinak. Samozřejmě se musíme učit a je toho fakt dost! Ale i tak jsem ráda, že jsem tady, a velkou zásluhu na tom má hlavně naše třída a třídní. Pan profesor Peňáz je totiž „pohodár“, se kterým se dá zažít spousta legrace. Kdo by vám třeba v hodině dějepisu schválil, že si lidé v pravěku posílali smsky přes kamenné mobily? Samozřejmě jsme v hodině jen žertovali a pan profesor nás za chvíličku vrátil zpět do reality.

Postupně jsme poznávali i ostatní vyučující – jejich pověst se k nám pochopitelně donesla dřív, než jsme je stihli poznat. Ale nic není tak horké – no, však to znáte. Ve třídě máme jen sedm kluků, takže si je docela hýčkáme a zatím si hýčkají i oni nás, ale jak dlouho nám to vydrží?

Po těch pár dnech na této škole musím uznat, že to bude boj, ale my to nějak zvládneme a s kamarády jde všechno lépe, ne? Tak se tady na té naší zlaté základce mějte! A s některými se možná potkáme příští rok na gymplu...

Eliška Kuběnová,
bývalá žákyně 1. ZŠ

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

Slavkovice zdraví všechny „Puclíkáře“ a „Puclíkáčky“!

Tak nám prázdniny utekly rychleji než jsme si přáli. Budiž nám útěchou, že už máme skoro čtvrtinu školního roku za sebou. V posledním čísle Puclíku v červnu jsme slíbili, že se ještě ozveme, jak se umístili naši králové se svými družinami (mimochodem letos všech 5 soupeřících králů můžete potkávat ve vaší škole v jedné páté třídě) a kdo z nich zvítězil.

Do poslední chvíle nebyl vítěz jasný. Pořád pěkně zamotal červnový úkol – **statečnost**.

Noční hra byla letos opravdu tajemná, členové taktizovali, dodávali si odvahy...Však jen malá hrstka raději zalezla po táboráku do spacáků a ani se nepokusila vyrazit do tmy, i když věděli, že svoji družinu připraví o poslední cenné body. Zde musíme pochválit naše nejmladší – prvňáky – ti šli úplně všichni!

Ráno po výborné snídani, kterou pro všechny tradičně nachystal 4. ročník, jsme společně „luštili“ podpisy na listině (výsledek odvahy) a připisovali body za statečnost do královských erbů. Aby nás nebolela hlava ze sčítání několika

velkých čísel, odešli jsme na místní hřiště. Čekala nás Školní olympiáda. Každý soutěžil jen za sebe a to ve 4 disciplínách – běh na 60 metrů, vytrvalostní běh, hod kriketovým míčkem a skok do dálky.

Poslední den školy, než jsme dostali vysvědčení, bylo vyhlášení naší celoroční hry. Tóny středověké hudby uvedly všechny krále v slavnostních oděvech a korunovace mohla začít. Starý král Karel IV. zanechal pro všechny krásnou truhlu. Tam byla uložena listina s pečeti, korunovační klenoty a spousta pravých zlaťáků pro ostatní věrné poddané.

VÝSLEDKY CELOROČNÍ HRY O KORUNU KARLA IV.

Nejvyšší hlavou Země české se stala **KRÁLOVNA MONIKA** se svojí družinou – **zelení** (Pavla, Kamila, Lád'a, Danek). Těsně za zelenými bylo království Vítka – **žlutí** (Kája Ch., Lukáš, Tomáš, Kája K., Lenka) . Na 3. místě skončilo království Matouše – **modří** (Hana, Iva, Kristýna, Petr). 4. místo obsadilo království Jiřího – **oranžoví** (Soňa D., Jakub, Libor, Markéta). Na čestném posledním místě stanulo království Lucie – **červení** (Alena, Soňa L., Dominika, Martin). Nová královna oblékla královský plášť a se zlatou korunou odjela vládnout naší krásné zemi...

Letošní rok – co je zatím nového

Letos nás do naší malé školy chodí celkem 28. Už jsme viděli dvě divadelní představení, 3. a 4. ročník začal jezdit do plavání, všichni jsme se zapojili do výtvarné soutěže „Strom roku“ a už se moc těšíme, až bude vyhlášena nová hra! Paní učitelky nás napínají...

Rádi se vám zase ozveme, pokud vás alespoň trochu zajímá život na naší vesnické škole.

Vaši kamarádi ze Slavkovic

ŠKOLNÍ DRUŽINA SLAVKOVICE

Aktovky naleštěné, tužky ořezané, cvičky vonící novotou a jdeme na to...

I když prázdniny byly super, čas běží neúprosně, a tak si pomalu zvykáme. Najednou už jsme zase v partě a zjišťujeme, že kamarádi se nezměnili, že to v té škole je docela fajn a v „družce“ jsme taky rádi.

Tak kluci a holky, co podnikneme? Budeme si hrát, nebo budeme kreslit a tvořit, budeme stavět z Lega, budeme chodit do lesa, nebo hrát hry a soutěžit? A co raději všechno dohromady?

Letošní celoroční hra se jmenuje VZHŮRU K VÝŠKÁM a sbíráním bodů při plnění úkolů, při soutěžích, za služby či chování budeme stoupat po patrech až na vrchol věže, odkud budeme vidět... No, to ještě neprozradím, to zjistíte až v červnu. Tak honem na to.

P.S.: Po pomalejším rozjezdu se v září nakonec všem 24 dětem podařilo zdolat první patro. Jen tak dál!

CELOROČNÍ PLÁN - TÉMATA	
Září - na léto jde stáří	Únor - bílý pole sílí
Říjen - v teplíčku pozorujem kytičku	Březen - zimu vynesem
Listopad - lísteček do vody spad'	Duben - chránit přírodu budem!
Prosinec - zimní hrátky a svátky	Květen - hledáme pramen
Leden - hrajeme si s dalekohledem	Červen - cesta za pokladem

Rodičovské sdružení trošku jinak

V úterý 9. října 2007 se v prvních třídách na přistavbě sešli rodiče i se svými dětmi. Pozvání přijali i někteří budoucí školáci a jejich rodiče. Prvňáčci početně skupině návštěvníků předvedli, co všechno se od začátku školního roku naučili. Radostně četli všechna písmenka, která později skládali do slov i celých vět. Písmenka i slova dokázali nejen přečíst, ale i napsat velkou tiskací abecedou. Všichni se moc snažili, byli šikovní a ukázali všem zájemcům, jak pracují každý den ve škole.

Genetická metoda výuky čtení umožňuje všem dětem naučit se velmi rychle plynule číst. Hravou formou děti zvládají číst s porozuměním nejen slova, ale i věty a krátké texty. V různých hrách žáci ukázali také sluchovou analýzu a syntézu právě probraných slov a vět.

Ve druhé části ukázky předvedli něco málo z tvořivé školy v matematice. Za pomoci matematického divadélka počítali příklady na sčítání i odčítání. Sami vytvářeli slovní úlohy a řešili je. Ukázali, že si umí z dlouhého a složitého zadání vybrat to důležité pro řešení úkolu.

Všem se dařilo. Děti ukázaly, jak moc už toho umí. Podobné setkání chystáme v měsíci listopadu. Těšíme se opět na početnou návštěvu rodičů dnešních prvňáčků i těch budoucích.

Mgr. Ivana Fousková, Mgr. Marcela Žďánská

TELČ JIHLAVA

Mgr. Petr Smékal

EXKURZE 7. TŘÍD

Hned na úvod musím napsat, že původně měl článek o exkurzi sedmých ročníků vypadat jinak a že autorkami byly dívky ze 7.C. Ale protože jejich článek se uložil na zcela neznámé místo v PC, rozhodl jsem se napsat za třet článek sám. Prostě ho pan učitel (Smékal – poznámka redakce) ztratil. Tímto se dívkám veřejně omlouvám a sypu si popel na hlavu.

Exkurze začala dobře. Vypadalo to sice na pořádnou zimu, ale po dlouhé době nepršelo. Nálada, alespoň v našem autobusu, byla skvělá. Po příjemné cestě (což neplatí pro autobus s druhou skupinou, kde někdo blinkal, čili zvracel) jsme dorazili do Telče a naše výprava pod velením paní učitelky Janíčkové dorazila do zámku. Následovala krátká „čůrací“ přestávka a prohlídka zámku. Zde nejvíc zaujalo nádvoří, protože Tomáš Kadlec začal líčit scény z pohádek Z pekla štěstí 1 a 2. Tak jsme všichni díky jeho výkladu věděli, kde stál jaký hrdina a co pronášel na kdekakém schodišti či v místnosti. Díky tomu vím i já, který pohádku neviděl celou, o co v ní šlo a kdo byl největší padouch.

Po prohlídce zámku se šlo na náměstí s překrásným podloubím. Díky podloubí a stavbám na náměstí je Telč zapsaná v seznamu kulturního dědictví UNESCO. Nikdo se neztratil a nikoho nového jsme nepřibrali.

Krátká cesta do Jihlavy byla naplněná konzumací svačin. V Jihlavě jsme konečně dali dlouho očekávaný rozchod. Na sraz před Muzeem Vysočiny přišli všichni kupodivu včas. Před expozicí byla výstava fotografií spoře oděných dívek. To byl pro chlapce takový zážitek, až to vypadalo na to, že je z těch míst vůbec nedostaneme. No nakonec se to podařilo.

Prohlídka začala dřevěnou klouzačkou, po které se dříve klouzali horníci do dolů. Několik odvážlivců si ji vyzkoušelo. Potom byla prohlídka s výkladem o historii Jihlavy a na závěr i prohlídka hmyzu, savců a jiných potvor z naší krásné Vysočiny. Dalším bodem programu bylo jihlavské podzemí se svou tajemnou svítící chodbou. Samozřejmě po prohlídce následovaly opět WC. Po hodinovém rozchodu na kávu, zmrzlinu či cheesburgery se šlo do zoo.

Tady byla na pořadu dne nejprve přehlídka loveckých technik dravců. Prvním adeptem byl nádherný výr. V těsném závěsu následovali dravci denní. Jedno káně Harrisovo sedělo na hlavě jednoho z našich dětí. Na štěstí měl daný hoch čepici a nedošlo k poškození mozku. Nejvíce nás překvapil orel stepní, který na chvíli zapomněl létat a dobrých pět minut chodil po zemi mezi lavičkami (za ječení a výskání nejen našich žáků,

ale i výpravy důchodců, kteří tam byli s námi). Nakonec si přece jenom vzpomněl na to, co se v mládí naučil, totiž na létání.

Zlatým hřebem bylo focení s dravci. No vlastně ještě ne. Ještě jsme byli s paní učitelkou Janíčkovou donuceni panem sokolníkem a okolnostmi dělat stromy. Mezi námi prolétalo káně tak, jak prý to dělá v lese při lovu. No naštěstí jsme přežili my i dravec. Teď zpátky k tomu focení. Několik odvážlivců se dalo vyfotit s již zmíněným kánětem Harrisonovým na ruce (s rukavicí) a šlo se na prohlídku obyvatel jihlavské zoo. Bylo to skvělé, jen ta zima.

Největší atrakcí ale byl dětský koutek se spirálovitou skluzavkou. Někteří ji jeli tolikrát, že je s podivem, že si neprodřeli díru do kalhot. Vlastně možná prodřeli, ale dovedně to ukryli. To nevím. Celou exkurzi vyplňovali žáci více či méně úspěšně papír se zadanými úkoly. No někteří spíše jen důsledně opisovali. Tak jsem se nějak rozepsal. To je proto, že ta exkurze byla moc fajn.

Speciály speciálky

aneb co všechno se objevilo ve slohovkách 8.C

- Pokud se pro něco nadchne, je ochoten pro to obětovat i krev – ať svou, či cizí.
- Chodí stroze oblékán podle své momentální finanční situace.
- Není to ale žádný vrah, nikdy nestřílí bez vážného důvodu.
- ...výraznější barvy – například khaki zelená...
- ...blondáček s životem žebráka...
- ...klid'as, zapírajíc a odmítajíc zabíjení a podobné věci...
- ...štíhlá holka se špinavo blond vlasy na mikádo střiženými...

PROJEKT ŠKOLNÍ MLÉKO

PaedDr.
Miroslava Kotovicová

Naše škola je již dlouhodobě zapojena do projektu Školní mléko, který u nás úspěšně funguje šestým rokem.

Vzhledem k tomu, že jsme se narodili jako savci a naši první potravou bylo mateřské mléko, pořád v mléce nacházíme mnoho potřebného pro zdravý život – plnohodnotné živočišné bílkoviny, lehce stravitelný tuk, mléčný cukr a řadu důležitých minerálních látek, zejména pak vápník a fosfor.

PROČ POTŘEBUJÍ MLÉKO ZEJMÉNA DĚTI?

Vápník zajišťuje zdravý vývoj kostí a skeletu, tvorba kostní hmoty probíhá zejména během dětství a dospívání. Nedostatek vápníku v mládí vyvolává v dospělosti vážné onemocnění, osteoporózu, řídnutí kostí, což má za následek jejich zvýšenou lámavost. Proto je důležité, aby byl vápník podáván v dostatečném množství zejména v dětském věku. Zvýšený přísun v pozdějším věku už nedokáže nedostatek z dětství kompenzovat.

Vzhledem k tomu, že program podporovaných mléčných produktů neobsahuje jen zpracovatelsky upravené mléko, ale také další zdravé prospěšné mléčné produkty, jako například jogurty a smetanové krémy, je nabídka dostatečně atraktivní pro všechny.

Naše škola spolupracuje s **Mlékárnou Hlinsko**, která nabízí následující produkty: ochucená mléka s názvem KRAVÍK v příchutích jahoda, vanilka, banán, čokoláda a karamel i mléko bez příchuti. Všechny tyto výrobky mají tučnost 1,5% a jsou baleny do 250 ml krabiček s brčkem.

Kromě toho si všichni žáci naší školy mohou zakoupit vanilkový nebo čokoládový krém – Lakrumáček a na výběr mají i ze dvou druhů jogurtů – jahodový a broskvový.

Žáci si nabízené výrobky mohou koupit za zhruba poloviční cenu, než v běžném obchodě, protože část prostředků jde z rozpočtu Ministerstva zemědělství České republiky, druhá část pak z prostředků Evropské unie.

VYBLEJSKNI MAZLÍČKA

FOTOGRAFICKÁ SOUTĚŽ PRO KAŽDÉHO

Pro tento rok jsme pro vás s redakcí připravili soutěž poněkud netradiční. Řekli jsme si, že digitální fotoaparát je už celkem běžnou věcí. Spousta z vás má svůj, někomu jej rodiče půjčí bez problémů a někomu jen pod dohledem. Tak proč toho nevyužít? O co tedy v naší soutěži půjde?

VYFOŤTE SVÉHO DOMÁCÍHO MAZLÍČKA V CO MOŽNÁ NEJZVLÁŠTNĚJŠÍ SITUACI

Domácím mazlíčkem rozumíme zvíře (ne sourozence nebo svoji přítelkyni či přítele!!!). Třeba psa, rybičky, želvu, hrocha, papouška... A že žádného mazlíčka nemáte? Co třeba psí mazlíček souseda, vešky kamaráda nebo červotoč ve skříni u babičky? Netrváme tedy nutně na tom, že to musí být váš vlastní mazlíček, můžete si ho pro fotografické účely i někde „vypůjčit“.

U fotografie se bude hodnotit nejen kvalita snímku, ale především jeho originalita, vtip a dobrý nápad.

PODMÍNKY...

- do soutěže se mohou zapojit žáci i učitelé naší školy, musíte být ale autory snímku, který do soutěže zašlete
- snímek musí mít elektronickou podobu („papírové“ fotky nepřijímáme, musely by být naskenované)
- fotografie musí být v minimálním rozlišení 800x600 pixelů, formát JPG, BMP...
- ke snímku uveďte jméno a třídu autora a také kdy a kde jste jej pořídili (mohou to být i starší fotografie z vašeho rodinného archivu)
- připojte krátký komentář, který bude obrázek vtipně komentovat (např. Pes Rek právě zakousl sousedovi kohouta)
- fotografie zašlete e-mailem (puclik@nmnm.cz), nebo doneste na nějakém médiu (CD, DVD, flash disk) do kabinetu výpočetní techniky

Z došlých snímků (věříme, že jich bude hodně) uděláme ve škole výstavku a nejlepší snímky zveřejníme v našem časopise a odměníme pěknou cenou.

Přejeme dobré světlo, pevnou ruku a spoustu fotografického štěstí. Snímky odevzdávejte až **do konce měsíce prosince!!!** Správná fotografie chce totiž svůj čas a umění vystihnout vhodný okamžik. Proto vám dáváme tolik času.

EXKURZE 8. TŘÍD

Dominika Kutílková, 8.C

BUCHLOV VELEHRAD MODRÁ

Je 4. října 2007 a naše třída se společně s ostatními osmičkami vydává na dobrodružnou, zajímavou a poučnou exkurzi, první v tomto školním roce. Všichni se plni očekávání scházíme chvíli před šestou hodinou ranní před kulturním domem. Pro některé z nás, jako i třeba pro mě, je tento čas smrtící :-)... A tak pár jedinců přichází, no řekněme spíše dobíhá, na poslední chvíli. Netrvá dlouho a v autobuse se rozprostře skvělá nálada nás všech. Někteří poslouchají hudbu v mp3, jiní se baví o svých zážitcích se spolužáky a nebo si dopřávají pochoutky, co si vzali s sebou na cestu.

Naše první zastávka byla na hradě Buchlov. Tam se nás ujala průvodkyně a začala nám vyprávět o jeho minulosti, o lidech, kteří na něm dříve žili, a také pár pověstí. Tento výklad byl ovšem pro některé z nás příliš dlouhý, ale i přesto zajímavý. Poté jsme pokračovali v cestě dál.

Jako další zastávka nás čekala návštěva poutního města Velehrad. Šli jsme se podívat do baziliky svatého Cyrila a Metoděje a pak jsme měli krátký rozchod na svačinu a případné dokoupení něčeho potřebného.

Zastavili jsme ve Starém Městě u Uherského Hradiště, kde na nás čekal pán s výkladem o Velkomoravské říši. Nejprve nám ukazoval na mapě území, která k ní kdysi patřila, a pak jsme postoupili do místnosti, kde byla napodobenina tehdejšího hřbitova. Kdysi prý nebylo dost místa pro mrtvolky, a tak se dávaly i do pěti vrstev nad sebe, brrr.

Poslední místo, kde jsme se zastavili, byl skanzen v obci Modrá. Je to napodobenina hradiště Velkomoravské říše. Musím říci, že jsem si tam opravdu jako v té době připadala. Kamenná replika kostelíka a knížecího paláce, řemeslnické dílny i obytné stavby, políčka s původními plodinami

a hospodářská stavení navodí dokonalou iluzi Velké Moravy, jednoho z nejvýznamnějších období našich dějin. Mohli jsme se podívat na tehdejší výrobu placek a keramiky. Ještě navíc tam všude pobíhaly kozy, slepice a nejvíc se nám všem asi líbil oslík Figo, který se tam zrovna pásł.

Paní učitelka Hnízdilová nám navrhla, že při cestě domů se zastavíme v Mc Donald's, ale ten návrh hned padl, když se o tom dozvěděl pan učitel Hnízdil (nemá prý fast foody rád). Ještě jsme odevzdali papíry, které jsme dostali na vyplnění našich poznatků, a pak jsme se rozjeli zpátky domů.

Užívali jsme si poslední chvíli výletu a snažili se nemyslet na to, že následující den musíme opět do školy.

Myslím si, že tato školní exkurze byla zajímavá a obohatila naše znalosti, i když nevím, na jak dlouho...:-))

RŮŽENKA

ANEB

Mgr. Martina Janíčková

SEZNÁMENÍ S HADICÍ

Měsíc říjen byl v hodinách přírodopisu 7. ročníků zasvěcen oboživelníkům a plazům. Musím se přiznat, že mám pro zvířata jako taková velkou slabost, a tak jsem dumala, jak výuku zpestřit. Žábu každý ve volné přírodě už viděl, želva, ta už také byla, neboť želví miminko Nero donesl ukázat Michal Trödler ze 7.C. Ale co takový had? V tom momentě jsem si vzpomněla, že pan učitel Smékal přece jednu takovou cizokrajnou hadici vlastní, a tak jsem ho požádala o její zapůjčení. Pravda, nejdřív se sám kroutil jak ten had, ale nakonec svolil. Slovo dalo slovo a v úterý ráno 3. října jsem již nedočkavě s akváriem v náruči očekávala příjezd Růženky. Tak se totiž ta hadí slečna jmenuje.

Jméno:	Růženka
Povolání:	škrtič
Délka:	1,5 m
Potrava:	myši

Kmen:	strunatci
Podkmen:	obratlovci
Třída:	plazi
Řád:	šupinatí
Rod:	krajta
Druh:	královská

Ustlali jsme jí v provizorních podmínkách akvária, které jsem doma podle sebrala vlastní želvě Pepíkovi. Akvárium jsme zatížili spoustou moudrých knih, aby se snad Růženka nevydala na výlet, a se zájmem jsem očekávala každé zvonění na hodinu.

Přestože byla Růženka určena pro výuku sedmých ročníků, neodolala jsem a využila její ukázky i v ročnících ostatních. Nejdříve bylo celkem legrační sledovat, jak žáci přicházejí do učebny a pozorovat jejich reakce. Někteří prošli bez povšimnutí, jiní se shlukli kolem akvária s údivem, že je tam „živej had“, a těch pár ostatních propukalo ve zděšené výkřiky jako „fuj“ apod.

Doufám, že se žákům sedmých ročníků výuka o hadech líbila. Musím pochválit nejenom je za pozorné naslouchání a zájem, ale také Růženku, která vzorně a trpělivě předváděla, co všechno umí. Však jí také byla velkou odměnou tučná myška. No a panu učiteli patří samozřejmě velký dík.

Závěrem se vám snad ještě k něčemu přiznám. Ne a ne mě opustit myšlenka zřídit v učebně přírodopisu chov čehokoliv živého. Tak zatím nechávám tuto otázku otevřenou, neboť s její realizací jde ruku v ruce spousta práce a povinností a určitě by se neobešla bez pomoci dobrovolníků z vašich řad.

ADRŠPACH

EXKURZE 9. ROČNÍKU

Je 2. října 2007 a my, žáci 9. ročníků, jedeme na školní zeměpisnou exkurzi do vojenských tvrzí Dobrošov a do Adršpašského skalního města.

Předpokládali jsme, že cesta autobusem bude dlouhá a unavující, ale opak byl pravdou. Autobus vypadal pěkně, byl pohodlný, měl pásy a vyklápěcí plastový stoleček s otvorem na kelímek. Na nic jsme však nesměli sahat, neboť to pan řidič důrazně zakázal!

Naše trasa vedla přes Slatiňany, kde se narodila slavná zpěvačka Helena Vondráčková. Poté následovala Chrudim, kde můžeme najít muzeum loutek a kde se narodil vynálezce lodního šroubu Josef Ressel. Pokračujeme dále přes Pardubice, město ze 13. století s dlouholetou tradicí známého pardubického perníku. Z autobusu jsme také zahlédli dostihovou dráhu Velkou pardubickou, měřící 7200 m s 32 překážkami včetně proslulé a nejobtížnější překážky pojmenované Taxisův příkop.

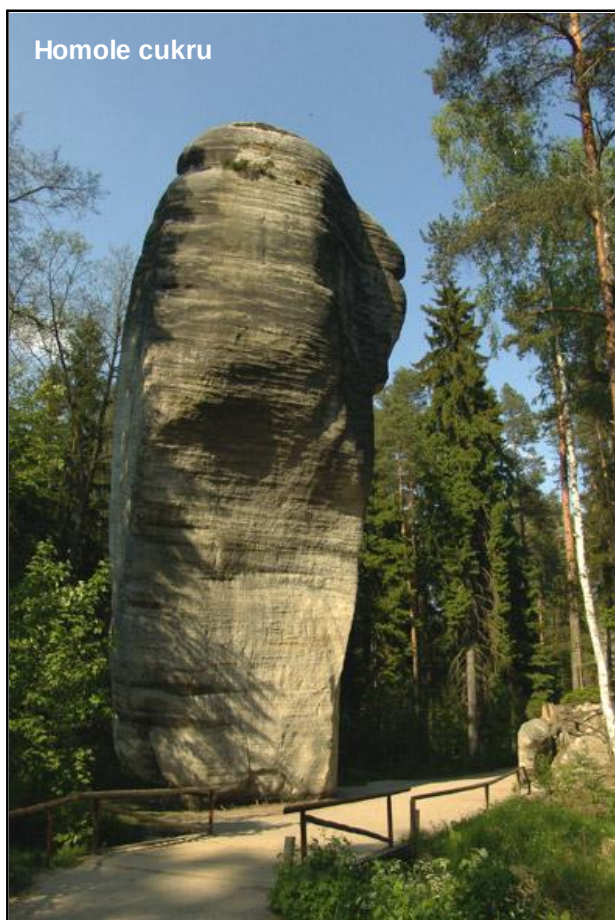
Pokračovali jsme přes Kunětickou horu, město Hradec Králové, jedno z nejstarších měst. Následovala nedobytná pevnost Josefov, Česká Skalice, rodiště spisovatelky Boženy Němcové. Po pravé straně jsme viděli obrovskou vodní nádrž Rozkoš o rozloze 1100 ha.

V 10 hodin přijela naše výprava do pískovcového skalního města Adršpach. Adršpašské skály zabírají spolu s Teplickými skalami plochu 20 km². Zastavili jsme se hned u první tabule, kde nám paní průvodkyně začala vyprávět historii Adršpašských skal, tohoto přírodního unikátu. Podle písemných pramenů se lidé báli vstoupit do skal, ale nakonec strach pomínul a skály se staly velice dobrým útočištěm proti nepřátelům. Na počátku všeho byla jedna velká skála, která byla zalita vodou. Voda se vypařila a skály se vlivem eroze, zvětvování a dalších přírodních jevů vymlely do dnešní velice zajímavé podoby.

Turistický okruh v Adršpašských skalách je dlouhý 3,5 km, a proto je vhodné si na prohlídku skal vymezit zhruba 3 hodiny. Paní průvodkyně nás upozornila na nápisy na skalách. Popsané skály nejsou znakem vandalismu, ale psal je zde malíř, kterého si lidé najali a zaplatili mu, aby do skal vryl jejich jména jako vzpomínku, že tu byli.

Na cestě skalami jsme zahlédli Krakonošovu skluzavku, Indiánovu hlavu, Starostovou a Starostu, Srulovaný koberec, který podle pověsti Krakonoš při úklidu odložil. Průvodkyně nám ukázala Dvojčata v peřince a hned vedle Džbánek s pivem. Byla to mohutná věž stojící vlevo u cesty a údajně z něj pil i sám Krakonoš. Mimochodem, ucho džbánu měří 6 metrů, což znamená, že Krakonoš musel být opravdu veliký!

Všechny nás nejvíce zaujal skalní útvar s názvem Homole cukru, což je jeden z nejzvláštnějších skalních útvarů s výškou 52 metrů. Je to ohromný, 40 000 kg vážící balvan porostlý vodními rostlinami. Připomíná obrácenou kuželku. Na své velké špici prostě stojí. Nahoře (obvod 13 m) je značně širší než dole (obvod 3m). Najednou jsme měli pocit, jako by se na nás Homole cukru začala řídit, tak jsme rychle šli dál. Odvážlivci ji ještě podepřeli klacíkem, aby nespadla.

Pokračovali jsme přes Gotickou branku, která byla původním vstupem do skal. Soutěskami jsme došli na Sloní náměstí a z něj k elegantní věži Zub s pamětní deskou označující výšku vody při povodních roku 1844. Předmětem velkého obdivu byl Hromový kámen, ke kterému se váže tato pověst:

Za veliké bouřky šli dva chlapci do skal, nebe burácelo, blesky šlehalo všude okolo a tu najednou blesk udeřil do skály, ze které následně kus upadl a skutálel se kousek od vyděšených chlapců. Jeden v tu chvíli oněměl, druhý byl ušetřen, aby o tom mohl vyprávět.

Zhruba 50 metrů za Hromovým kamenem jsme došli k Velkému vodopádu. Z výšky 16 metrů padá voda do skalních soutěsek. Všichni jsme nahlas zavolali: „Krakonoši, dej nám vodu.“ Poté se spustila neuvěřitelná masa vody, za kterou jsme museli Krakonošovi poděkovat. Byla to nádhera! V blízkosti vodopádu jsme míjeli pamětní desku připomínající návštěvu básníka J. W. Goetha v roce 1770.

K nezapomenutelným zážitkům patřila projížďka lodí po uměle vytvořeném jezírku, které lákalo svým přírodním vzhledem mnoho turistů. Bylo se na co dívat – viděli jsme Vodníka, Utopence, Havajské ostrovy, M. Jacksona po plastických operacích, Karla Gotta... Dle slov pana průvodce jsme neměli v žádném případě vodu z jezírka ochutnávat, neboť kdokoli se vody napije moc, pak proběhá celou noc. Někteří „nenechavci“ však vodu ochutnali. Jakou měli noc? Na to se jich musíte zeptat sami.

Dalším cílem naší exkurze byla prohlídka vojenské pevnosti Dobrošov. Je to nedokončená československá dělostřelecká pevnost, opevnění z roku 1935-1938. Ze šesti plánovaných bunkrů byly postaveny pouze tři – dva pěchotní a jeden dělostřelecký, který je jako jediný v České republice přístupný zevnitř. Vydali jsme se do rozsáhlého podzemí jednoho z bunkrů, kde byly pouhé 4 stupně. Prohlídku mohli zvládnout pouze fyzicky zdatní jedinci, kteří museli sejít 172 schodů do podzemí a následně dalších 296 schodů zpátky nahoru. Ale všichni jsme to zvládli a šťastně se vrátili domů.

Ze slohových prací žáků 9.A a 9.B

HISTORIE

Za devatero horami a devatero řekami, v samotném středu městečka Hlinska nachází se památková rezervace zvaná Betlém...

Jedná se o několik roubených domků, které jsou součástí Souboru lidových staveb Vysočina. Jsou vlastně takovým malým muzeem v přírodě, které svým návštěvníkům umožňuje vrátit se o několik desítek let zpátky a nahlédnout do tehdejšího života jejich obyvatel.

Takový „malý návrat“ se podařil i oběma čtvrtým třídám, které se na výlet do doby dávno minulé vydaly 20. září 2007. Měly docela štěstí. Ačkoli se při ranním čekání na autobus zrovna neohrály, tak pak po zbytek dne je na tvářích šimralo hřející, usměvavé sluníčko.

Mladoučká slečna průvodkyně provedla děti zpřístupněnými domečky, kde jsou umístěny dílny lidových řemeslníků. V obydlí ševce nechyběl verpánek, v budově bývalé školy je umístěna expozice rodiny tkalců, bylo možné vyzkoušet i ruční mandl na „žehlení“ prádla (o dnešní elektrické žehličky si tehdejší hospodyně mohly nechat jenom zdát). Na své cestě děti potkaly i pravou nefalšovanou „paňmámu“ v květované zástěře s šátkem kolem krku, která poutavě vyprávěla o svém malém hospodářství, krávkě Stračeně, kterou má v chlívků a jejíž právě nadojené mléko musí nějak zpracovat, aby nakrmila svoji početnou rodinu.

Všichni se dozvěděli, čím se taková kráva krmí, co nesmí a co má naopak moc ráda, jak se uchovávalo nadojené mléko v chladu, když nebyly lednice, jak se sbírala dřevěnou naběračkou smetana, aby se z ní stlouklo máslo, které se pak mohlo prodat

ve městě na trhu, jak se sušily ve velkých, dřevěných klecích malé osolené a okmínované homolky tvarohu – předchůdci dnešních sýrů. Perličkou pro všechny byla jistě informace, že právě od nás z Čech pochází ovocný jogurt.

Tehdejší hospodyně přišly na to, že když bílý jogurt pokryjí vrstvou ovocné marmelády, tak nejen déle vydrží (tedy pokud ho mlsné jazýčky nesní), ale má samozřejmě i lepší chuť. Od nás se tedy ovocný jogurt vydal na svou pouť do světa. Zajímavé, že?

Součástí programu bylo i tradiční stloukání másla ze smetany – každý „vyfasoval“ na chvíli zástěrku a mohl okusit, jak fyzicky náročná to byla práce. Z dnešního pohledu by se dalo říct, že to bylo docela slušné posilování, takže žádné fitness centrum tehdejší hospodyňky rozhodně nepotřebovaly.

Nikdo nepřišel zkrátka a po „práci“ mohl ochutnat nejen tvarohový sýr na plátcích chleba, ale i chléb se stlučeným máslem a kapku podmáslí.

Cesta do historie byla pro všechny poučná, ale zřejmě málokdo by se do té doby chtěl vrátit, i když takové vyhánění na pastvu místo školní výuky znělo mnohým hóóódně lákavě.

VÝSTUP

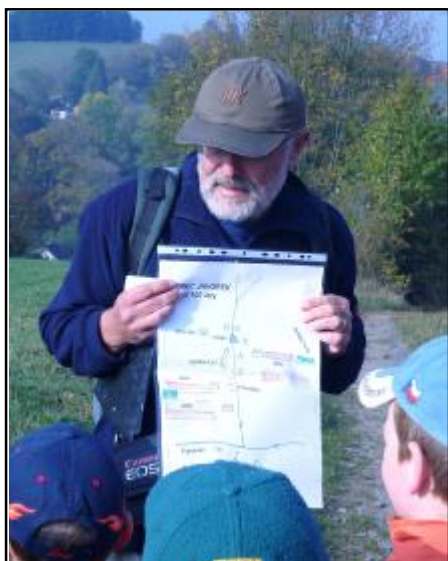
NA PROSIČKU

Mgr. Šárka Zdražilová

Ve středu 10. října 2007 prožila 2.B báječný výlet díky panu Čejkovi, který vše výborně zorganizoval a naplánoval. Výlet jsme odkládali, protože jsme si chtěli počkat až na pěkné počasí, které se nám nakonec opravdu vydařilo.

Ráno jsme nasedli do autobusu směr Javorek a odtud jsme šlapali pěšky po modré turistické značce na přírodní památku Prosička. Cesta nám ubíhala velice rychle, poněvadž jsme cestou měli za úkol najít 13 obálek s částí hesla, které jsme v cíli výpravy museli nejdříve složit ve správný slogan, aby-chom mohli hledat poklad a vystoupit na vrchol Prosičky.

Po cestě jsme měli několik zastávek. Při nich nám pan Čejka povídal o době dávno minulé, jak lidé bydleli, o staveních, která se dochovala, o tamní přírodě, o hradě Štarkov, který se skrýval mezi stromy na protějším kopci. Také nám dával hádanky, např. proč se Javorek nazývá Javorek (stromy javory), proč je Široké pole široké a také jsme se dověděli, že Sněžné se dříve nazývalo Německé a že voda z místních potoků teče až do Černého moře.

Obdivovali jsme krásnou přírodu a všímali si, jak se proměňuje na podzim v překrásnou spleť barev. Podle listů jsme poznávali druhy stromů. Měřili jsme obrovské duby, jejichž průměr byl takový, že jej obejmulo pět dětí s rozpaženými pažemi. V jednom z nich jsme po upozornění pana Čejky zahlédli norníka červeného (podle dětí také „horníka či rorníka“) a dověděli jsme se o něm, že je škůdcem mladých stromků, které okusuje.

Cestou jsme našli také spoustu hub, které na nás provokativně koukaly na každém rohu. I zde nás pan Čejka poučil, seznámil nás s novým druhem houby, která ani jak houba nevypadá, ale prý se u nás vyskytuje a je jedovatá.

V cíli jsme si lámali hlavy se sloganem, který nám nakonec prozradil, že my ve 2.B jsme jedničky, když jsme zdolali vrchol Prosičky. A že bychom ji zdolali i 3x. Vrchol jsme zdolali postupně - my jednou, ale pan Čejka 13x, protože šel s každou dvojicí. Všichni jsme byli nadšeni z pohledu, který se před námi na vrcholu otevřel. Mohli jsme odtud také vidět, kde hnízdí ve skále krkavci.

Pak jsme zdárně našli poklad, který nás opravdu překvapil. Občerstvili jsme se čokoládou z doby ledové, všichni obdrželi diplomy s obrázkem Prosičky, brožurky o přírodních památkách a paní učitelka i nové DVD o ochraně přírody v České republice. Na úpatí skály jsme poobědvali, pro někoho už to byla několikátá svačina, a pak se děti pustily do stavby domečků pro zvířátka.

Vyjedli jsme batohy a hurá do Jimramova. Cesta byla z kopce, tak přímo sváděla k váleční sudů. To byl ale zážitek! Pro někoho první v životě. Když jsme přicházeli k Jimramovu, tak přišel ten největší objev nejen pro nás, ale i pro pana Čejku. Na cestě v trávě ležela užovka hladká. Prý se v tak vysoké nadmořské výšce nevyskytuje. Co tady ale dělala? To je záhada, ale věříme, že ji pan Čejka odhalí.

Vyjedli jsme batohy a hurá do Jimramova. Cesta byla z kopce, tak přímo sváděla k váleční sudů. To byl ale zážitek! Pro někoho první v životě. Když jsme přicházeli k Jimramovu, tak přišel ten největší objev nejen pro nás, ale i pro pana Čejku. Na cestě v trávě ležela užovka hladká. Prý se v tak vysoké nadmořské výšce nevyskytuje. Co tady ale dělala? To je záhada, ale věříme, že ji pan Čejka odhalí.

A co se dětem nejvíce líbilo?

Daniela: *Mně se líbilo, jak jsme lezli po skále a když jsme váleli po louce sudy.*

Markéta: *Mně se líbilo, jak jsme hledali obálky a jak jsme našli užovku.*

Hynek: *Já sem viděl norníka červeného poprvé v životě.*

Vojtík: *Na Prosičce jsme stavěli domečky pro lesní zvířátka, to se mi líbilo.*

Katka: *Nejvíce se mi líbil pohled ze skály.*

Denis: *Na výletě se mně líbilo, jak jsme jeli autobusem a bavilo mě, jak jsme lezli po skále.*

Nad'a: *Líbilo se mně, jak jsme hledali poklad.*

Mgr. Šárka Zdražilová

KAMÍNKOVÝ DEN

Ve čtvrtek 13. září 2007 jsme ve 2.B prožili „Kamínkový den“. Učili jsme se vnímat nejen živou, ale také neživou přírodu kolem nás. Děti dostaly zvláštní domácí úkol - měly si přinést nejrůznější kameny a kamínky z místa bydliště, ale také třeba z dovolené nebo z výletu. Když jsme se ráno 1. hodinu sešli na koberci, každý měl představit ostatním svou sbírku kamenů, jak k ní přišel, kde je našel nebo co mu svým tvarem připomíná. Sešly se nám kameny z cizích zemí, jako Chorvatsko, Itálie, Španělsko, ale také kameny z cest a zahrádek u domu.

Uplatnili jsme mezipředmětové vztahy mezi českým jazykem a prvoukou a využili jsme téma „Cesta do školy“. Také jsme rozvíjeli svou orientaci na mapě. Každá dvojice dostala mapky Nového Města na Moravě a nejdříve jsme hledali orientační body - městský úřad, kostely, muzeum, hřiště, rybníky a hlavně bu-

dovu školy a přístavby. Četli jsme názvy ulic a říkali jsme si, kde kdo bydlí.

Pak si každý označil svůj kamínek a položil ho na místo svého bydliště. Po práci na malých mapkách nás čekal úkol na velké mapě, na které byla označena budova školy. Nyní jsme dali na jednu mapu

kamínky všichni a porovnávali jsme, kdo to má do školy nejdál, kdo nejbližší, přes které ulice chodí, co po cestě mívá. Zajímavé bylo zjištění: „Paní učitelko, vy to máte nejdál.“

V matematice jsme nejdříve seřadili kamínky podle velikosti od největšího až po nejmenší a porovnávali jsme je. Jaký je ten první, jaký je sedmý, předposlední, kolik jich je v řadě, který je nejhladší, nej-

kulatější, nejtmaší, kolik je bílých kamínků a jaký je nejzajímavější. Následovala hra, lépe řečeno zábavné počítání. Každá dvojice dostala arch s tabulkou čísel 0 – 20. Děti ve dvojicích soutěžily, kdo položí svůj kamínek rychleji na správný výsledek diktovaného příkladu. Zaznamenávaly si své úspěchy na proužek papíru. Úspěšní počtáři byli odměněni.

Na závěr jsme si zahráli hru: „Dotkni se, nebo zkameníš“. Po třídě byly rozmístěny kartičky s příklady. Děti se pohybovaly v rytmu ťukání dřevek a při vyslovení výsledku se musely dotknout správného příkladu. Kdo to do signálu nestihl, tak musel nehybně zůstat stát, zkameněl. Nikdo však nevypadnul, vždy se našel někdo, kdo zkamenělou sochu vysvobodil (stačilo pouze pohlazení).

Hodinu čtení jsme začali písničkou od Z. Svěráka – Prázdniny u babičky. Tématem hodiny byly tedy „Vzpomínky na prázdniny“. Na arch papíru

děti chodily zapisovat slova, která je napadla ve spojení s prázdninami a létem. Potom jsme ze všech kamínků, které děti donesly, vytvořili cestu (dlouhou a klikatou). Říkali jsme si, co nám připomíná. Že by to mohla třeba být cesta života a ty větší kamínky mohou být překážky, naše těž-

kosti v životě, které se musíme učit překonávat.

Nejen hodina výtvarné výchovy, ale také už přestávky byly prostorem, kdy děti sestavovaly z kamenů a kamínků nejruznější obrazce, kluci stavěli domečky a silnice pro auta. Na závěr si každý svůj

kamínek nabarvil a ozdobil podle své fantazie a odnesl si ho domů. Opět nám den utekl jako voda. Rozešli jsme se domů plní dojmů a zážitků. A jak někteří jedinci podotkli: „Ani nás nenapadlo, co všechno se s kamínky dá dělat.

FOTO soutěž

Po prázdninové přestávce otvíráme další ročník naší tradiční hádankové fotosoutěže. I letos na vás při správném hádání a trošce štěstí při losování čekají hezké ceny od redakce.

Poznáte, koho z členů učitelského sboru obdivuje paní učitelka Janíčková při Dni vody, který na naší škole kdysi proběhl? Kdo ví, napíše svoji odpověď e-mailem (puclik@nmnm.cz) nebo vhodí lísteček s odpovědí do redakční schránky u kabinetu výpočetní techniky.

Nezapomeňte na lísteček napsat kromě správné odpovědi i svoje jméno a třídu. Na vaše řešení čekáme do **30. listopadu 2007**.

Hodně štěstí při naší první letošní soutěži přeje redakce.

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 46 – listopad 2007

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková

Adéla Šujanová, Katka Houserová, Marie Měcháčková, Dominika Kutílková, Kristýna Jančíková

Barbora Dutková, Vlasta Janíčková, Andrea Žváčková

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 46 vyšlo 5. listopadu 2007 v nákladu 35 výtisků